

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2018)0248

På vej til en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk akvakultursektor

Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2018 om På vej til en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk akvakultursektor: status og fremtidige udfordringer (2017/2118(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen "Strategiske retningslinjer for en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren i EU" (COM(2013)0229),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 304/2011 af 9. marts 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 708/2007 om brug af fremmede og lokalt fraværende arter i akvakultur¹,
- der henviser til Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål²,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 710/2009 af 5. august 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 889/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007, for så vidt angår fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for økologisk produktion af akvakulturdyr og tang³,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97⁴,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol⁵,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF)

¹ EUT L 88 af 4.4.2011, s. 1.

² EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23.

³ EUT L 204 af 6.8.2009, s. 15.

⁴ EUT L 3 af 5.1.2005, s. 1.

⁵ EUT L 250 af 18.9.2008, s. 1.

nr. 2092/91¹,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000³,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011⁴,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1004 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af en EU-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 199/2008⁵,
- der henviser til sin beslutning af 4. december 2008 om udarbejdelse af en europæisk plan for forvaltning af skarver med henblik på at minimere skarvernes stigende indvirkning på fiskebestande, fiskeri og akvakultur⁶,
- der henviser til sin beslutning af 17. juni 2010 om ny fremdrift til strategien for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur⁷,
- der henviser til sin beslutning af 8. juli 2010 om EU's importordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter i lyset af reformen af den fælles fiskeripolitik⁸,
- der henviser til sin holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. november 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 708/2007 om brug af fremmede og lokalt fraværende arter i akvakultur⁹,
- der henviser til sin beslutning af 8. september 2015 om udnyttelse af potentialet i forskning og innovation i den blå økonomi til at skabe vækst og beskæftigelse¹⁰,
- der henviser til sin beslutning af 12. maj 2016 om sporbarhed for fiske- og

¹ EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1.

² EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

³ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1.

⁴ EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1.

⁵ EUT L 157 af 20.6.2017, s. 1.

⁶ EUT C 21 E af 28.1.2010, s. 11.

⁷ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 132.

⁸ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 119.

⁹ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 177.

¹⁰ EUT C 316 af 22.9.2017, s. 64.

- akvakulturprodukter i restaurant- og detailhandelsektoren¹ ,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om anvendelsen af vandrammedirektivet og havstrategirammedirektivet i relation til akvakultur (SWD(2016)0178),
 - der henviser til Kommissionens dokument af 2015 med titlen "Oversigtsrapport: Gennemførelse af reglerne for akvakultur (fisk)" (GD(SANTE) 2015-7406 – MR),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. juni 2017 om en europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens (COM(2017)0339),
 - der henviser til den økonomiske rapport om EU's akvakultursektor af 2016 fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF),
 - der henviser til Eurobarometerrapporten om "EU's forbrugsvaner vedrørende fiskevarer og akvakulturprodukter" (2017) og den supplerende analyse fra Det Europæiske Markedsobservatorium for Fiskevarer og Akvakulturprodukter (EUMOFA),
 - der henviser til den videnskabelige udtalelse med titlen "Mad fra havet", som er udarbejdet af gruppen på højt niveau af videnskabelige rådgivere i november 2017,
 - der henviser til FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri,
 - der henviser til Verdensorganisationen for Dyresundheds (OIE) sundhedskodeks for akvatiske dyr,
 - der henviser til artikel 42 og 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til sin beslutning af 6. juli 2017 om fremme af samhørighed og udvikling i regionerne i EU's yderste periferi: anvendelse af artikel 349 i TEUF²,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A8-0186/2018),
- A. der henviser til, at akvakultursektoren, herunder havbrug og dambrug samt opdræt af bløddyr, skaldyr, tang og pighuder, er en innovativ økonomisk sektor, der udgør den hurtigst voksende fødevarerproduktionsaktivitet, og potentielt en højteknologisk sektor, der kræver strukturelle investeringer og forskningsinvesteringer samt langsigtet driftsmæssig og finansiell planlægning;
- B. der henviser til, at fiskeopdræts- og skaldyrsindustrien spiller en vigtig og værdifuld rolle inden for økonomi, beskæftigelse og sociale og miljømæssige spørgsmål med hensyn til at forbedre livskvaliteten i Unionens kyst- og indlandsområder og i regionerne i den yderste periferi samt med hensyn til at bidrage til EU-borgernes ernærings- og fødevarerikkerhed; der henviser til, at der er visse faktorer, som indvirker negativt på akvakulturproduktion, herunder miljømæssige og klimarelaterede faktorer,

¹ EUT C 76 af 28.2.2018, s. 40.

² Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0316.

men først og fremmest rovdyr; der henviser til, at disse problemer med rovdyroverfald, som det fremgår af en række undersøgelser, har en væsentlig indvirkning på produktionen;

- C. der henviser til, at der i Kommissionens meddelelse "Strategiske retningslinjer for en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren i EU" fremhæves fire prioriterede områder, der skal tages op med henblik på at frigøre potentialet i EU's akvakultur: administrative procedurer, koordineret fysisk planlægning, konkurrencedygtighed, i særdeleshed ved at knytte sektoren sammen med forskning, og lige vilkår;
- D. der henviser til, at det i samme meddelelse anbefales medlemsstaterne at udarbejde flerårige nationale strategiske planer for akvakultursektoren med analyse af de væsentligste mangler og problemer, som der skal findes en løsning på, fastlæggelse af fælles mål og, om muligt, indikatorer til vurdering af fremskridtene hen imod disse mål;
- E. der henviser til, at opretholdelse af de lokale økosystemer og fiskebestande skal være et højt prioriteret mål, der skal forebygge fortrængning og nedbrydning af det lokale fiskeri og fiskeopdræt;
- F. der henviser til, at EU's akvakultur trods gode hensigter og bestræbelser er stagnerende, hvilket står i kontrast til den stigende vækst, som kan iagttages i andre dele af verden;
- G. der henviser til, at det anslås, at akvakulturproduktionen i EU kun dækker 10 % af den indenlandske efterspørgsel efter fisk, og at mere end halvdelen af efterspørgslen efter fiskevarer stammer fra import fra tredjelande;
- H. der henviser til, at akvakultur bør betragtes og behandles som en form for landbrug, navnlig i tilfælde af dambrugsvirksomhed;
- I. der henviser til, at underudviklingen i regionerne i den yderste periferi med hensyn til udvikling af akvakultur er særlig udpræget;
- J. der henviser til, at den nylige udtalelse fra gruppen på højt niveau af videnskabelige rådgivere på kommissær Karmenu Vellas forespørgsel til gruppen, nemlig: "Hvordan kan der opnås flere fødevarer og mere biomasse fra havet, uden at kommende generationer berøves deres udbytte?", indeholder følgende anbefalinger: "Integrere et paradigme for ansvarlig kultur for så vidt angår fødevarer fra havet i EU's generelle politiske dagsordener samt i de globale systemer" og "Bringe udviklingen af havbrug i Europa op på et højere og mere strategisk plan ved hjælp af en omfattende og samordnet politisk ramme – dette omfatter udstedelse af retningslinjer om medtagelse af krav vedrørende havbrug i gennemførelsen af EU-direktivet om maritim fysisk planlægning fra 2014 og udvidelse af det teknologiske samarbejde til havbrug inden for rammerne af partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri mellem EU og de sydlige partnerlande";
- K. der henviser til, at der for at starte eller udvide et akvakulturbrug i EU kræves forskellige tilladelser og godkendelser, og at proceduren for opnåelse af disse officielle dokumenter ikke er harmoniseret på EU-plan og generelt er langsommelig, kompliceret og mangler retssikkerhed og økonomisk forudsigelighed; der henviser til, at denne situation risikerer at hæmme udviklingen i sektoren og kan modvirke erhvervsinvesteringer og medføre uforholdsmæssigt store udgifter for sektoren, ud over at det indirekte kan anspre til import fra tredjelande;
- L. der henviser til, at de mest komplekse procedurer for akvakulturdrift er dem, der knytter

sig til miljøkrav (miljøkonsekvensvurderinger, strategiske miljøvurderinger og overvågningsprocedurer), men at langsommeligheden og kompleksiteten af disse administrative procedurer paradoksalt nok ikke altid sikrer miljøbeskyttelse, men undertiden faktisk gør det vanskeligt at etablere socioøkonomiske, miljømæssigt bæredygtige akvakulturbrug af høj kvalitet; der henviser til, at der er forskelle mellem ferskvandsakvakultur og marin akvakultur; der henviser til, at forskellene i akvakulturens delsektorer kræver forskellige praksisser med hensyn til forvaltning af bestande, fodring og avl; der henviser til, at der skal tages behørigt hensyn til disse forskelle ved udarbejdelsen af regler for EU's akvakultur og især af bæredygtige miljøstandarder;

- M. der henviser til, at bureaukratisk kompleksitet og forsinkelser, navnlig dem, der vedrører udstedelse af tilladelser og planlægning, udgør passivitet, som uvægerligt medfører økonomiske og sociale og arbejdsmarkedsmæssige omkostninger for potentielle investorer i de områder, hvor akvakulturbrugene er etableret, med særlig indvirkning på kvinders og unges beskæftigelse;
- N. der henviser til, at der med henblik på fyldestgørende fysisk planlægning skal tages højde for de forskellige behov hos de forskellige brugere samt for behovet for at beskytte naturen, og at der skal gøres en indsats for at få dem til at stemme overens; der henviser til, at manglen på lokaliteter, manglen på fyldestgørende fysisk planlægning og sammenstødet med andre økonomiske aktiviteter har en betydelig indvirkning på udviklingen af EU's akvakultur i visse regioner, da akvakultursektoren kan have mindre vægt end andre "magtfulde" sektorer;
- O. der henviser til, at fysisk planlægning er en af forudsætningerne for den langsigtede udvikling af akvakultur og et nødvendigt middel til at sikre passende planlægning af lokaliteter til akvakultur, under hensyntagen til andre aktiviteter i de pågældende områder;
- P. der henviser til, at EU's miljølovgivning er baseret på direktiver (havstrategidirektivet, fugle- og habitatdirektivet), og at det derfor er op til medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder at gennemføre og anvende dem med en vis skønsmargen; der henviser til, at gennemførelsen af lovgivningen derfor ikke er ensartet i hele EU, og at dette fører til juridisk usikkerhed for virksomheder og landbrugsbedrifter og en mangel på forudsigelighed for investorerne, samt at det skaber ulige vilkår;
- Q. der henviser til, at den eneste måde, hvorpå der på kort tid fås betydeligt flere fødevarer og mere biomasse ud af havet, ifølge den videnskabelige udtalelse "Mad fra havet" er at høste organismer i bunden af fødekæden, som f.eks. makroalger og toskallede bløddyr;
- R. der henviser til, at de forskellige nationale eller regionale retlige rammer for akvakultur kan føre til, at virksomhederne bliver udsat for forskellige retskrav, selv om de er aktive i det samme havområde, hvilket på sin side risikerer at fordreje konkurrencen;
- S. der henviser til, at eksemplerne på godt samarbejde på basis af frivillige aftaler og andre aftaler mellem miljøforkæmpere og sektoren bør hilses velkommen; der henviser til, at selv om man bør glæde sig over eksemplerne på, at akvakulturen har bidraget til bevaring af en god vandkvalitet og akvatiske økosystemtjenester, er det vigtigt også at erkende den negative indvirkning, akvakultur kan have på det lokale miljø og på vandkvaliteten og behovet for at begrænse denne virkning; tilskynder derfor til yderligere innovation og initiativer med henblik på at sikre en bæredygtig og profitabel

sektor på lang sigt;

- T. der henviser til, at opdræt af toskallede bløddyr og dyrkning af makroalger kræver en afbalanceret tilførsel af næringssalte i miljøet;
- U. der henviser til, at denne type ferskvandsakvakulturbrug i lyset af ovenstående også kan betragtes som en miljøbeskyttelsestjeneste, der sikrer vandkvaliteten og -mængden og fortjener langt mere anerkendelse og støtte fra EU's beslutningstagere, end det er tilfældet i øjeblikket;
- V. der henviser til, at EU-produkter skal opfylde en række strenge regler for miljø, dyresundhed, dyrevelfærd og forbrugerbeskyttelse samt standarder vedrørende produktionsprocesser, foder, dyrevelfærd, transport, forarbejdning og sociale vilkår for beskæftigelse, der direkte berører produktionsomkostningerne; der henviser til, at resultatet er fremragende kvalitet og bæredygtige varer, som kan være dyrere og dermed ofte mindre konkurrencedygtige end importvarer, der – på grund af praksisser, som ud fra et miljømæssigt, socialt og arbejdsmarkedsmæssigt synspunkt ikke er bæredygtige – ofte markedsføres i EU til lave priser, og hvis produktion er forbundet med dårlige standarder for dyrevelfærd og -sundhed;
- W. der henviser til, at nogle akvakulturbrug er meget afhængige af energiresourcer, hvilket lægger yderligere omkostninger over på akvakulturproduktionen;
- X. der henviser til, at forbruget af fisk – en fødevarer, der indeholder proteiner, fedtsyrer, vitaminer, mineraler og essentielle mikronæringsstoffer, som er til gavn for menneskers sundhed – bør øges, og at den fremragende kvalitet af fisk og skaldyr fra EU bør udgøre en væsentlig konkurrencefordel for EU's akvakultursektor;
- Y. der henviser til, at det globale forbrug af fisk er støt stigende sideløbende med den globale befolkningstilvækst;
- Z. der henviser til, at der desuden ikke altid er sammenhæng mellem EU's handels-, social- og miljøpolitikker: således giver EU eksempelvis generelle toldpræferenceordninger (GSP og GSP+) til sårbare udviklingslande med henblik på at give dem mulighed for at betale lavere eller slet ingen told på eksport til EU, hvilket giver dem en vigtig adgang til EU-markedet og bidrager til deres vækst; der samtidig henviser til, at nogle af disse lande, f.eks. visse asiatiske lande, fremstiller akvakulturprodukter, der ikke opfylder de standarder for miljø, dyrevelfærd og sundhed samt de sociale og arbejdsmarkedsmæssige standarder, som EU's aktører skal opfylde, og som i nogle tilfælde er i strid med menneskerettighederne;
- AA. der henviser til, at EU endvidere er stærkt afhængig af import af fiskerivarer fra tredjelande for så vidt angår akvakulturfoder, og at mere bæredygtigt, alternativt foder hidtil ikke er blevet tilstrækkeligt udforsket og promoveret;
- AB. der henviser til, at EU's udenrigshandel inden for akvakultur er i underskud, og at der finder illoyal konkurrence sted mellem akvakulturprodukter, der importeres fra tredjelande, og EU-produkter på bekostning af fødevarerens kvalitet og forbrugernes sundhed;
- AC. der henviser til, at akvakultur i tredjelande giver mulighed for EU-investeringer;
- AD. der henviser til, at forskellene mellem europæiske akvakulturprodukter og dem fra

tredjelande med hensyn til kvalitet, miljøpåvirkning, social adfærd og respekt for dyrs velfærd ikke kan opfanges af europæiske forbrugere, når de oplysninger, de får herom, er utilstrækkelige eller unøjagtige (navnlige med hensyn til oprindelsesland, optøning eller identifikation af arter);

- AE. der henviser til, at EU-lovgivningen om informationer om akvatiske produkter til forbrugerne er klar, og at myndighederne i medlemsstaterne er ansvarlige for kontrollen heraf; der imidlertid henviser til, at det er velkendt, at såvel fiskehandlere som restauranter undlader at give disse vigtige informationer; der henviser til, at denne situation med utilstrækkelig gennemførelse undergraver konkurrenceevnen for EU's akvakultur;
- AF. der henviser til, at bæredygtigt fiskeopdræt er baseret på opdræt af sunde dyr, og at det er af afgørende betydning at udvikle specifikke og nyskabende veterinære værktøjer, navnlig vacciner og antibiotika, som bør benyttes på en ansvarlig og begrænset måde, der sikrer dyrenes og forbrugernes sundhed og velfærd og giver sikre og ernæringsrigtige akvakulturprodukter uden at være til skade for miljøet og de vilde arter; der henviser til, at der i EU's dyresundhedsmæssige bestemmelser også skal tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende inden for akvakultur, og til fiskearternes specificiteter i forbindelse med behandling af infektioner og sygdomme og deres indvirkning på produktkvaliteten;
- AG. der henviser til, at det i den europæiske One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens (AMR) bemærkes, at immunisering ved hjælp af vaccination er en omkostningseffektiv offentlig sundhedsindsats i kampen mod antimikrobiel resistens¹, hvilket gælder tilsvarende for akvakultur;
- AH. der henviser til, at det billede, det europæiske samfund og forbrugerne har af akvakultur, varierer fra den ene medlemsstat til den anden, men at det generelt helt klart kan blive bedre;
- AI. der henviser til, at skønt det altid er muligt at foretage forbedringer i form af bedre praksisser, skyldes det dårlige image, som er knyttet til denne aktivitet, ikke altid reelle problemer (af miljø-, kvalitets- eller sikkerhedsmæssig art), men forbrugernes forudfattede mening om akvakultur; der henviser til, at denne situation i væsentlig grad skyldes opfattelsen af, at de reelle indvirkninger af akvakultur i visse tredjelande (udviklingslande) også gør sig gældende i EU, hvilket ikke er tilfældet;
- AJ. der henviser til, at de meget forskellige praksisser med hensyn til akvakultur fører til betydelige forskelle inden for bl.a. kvalitet, miljøbelastning og sanitære forhold, hvilket ofte efterlader forbrugeren uafklaret om det endelige produkt;
- AK. der henviser til, at akvakultursektorens dårlige omdømme påvirker de offentlige myndigheders forvaltning (udstedelse af tilladelser, planlægning osv.), men også sektorens afsætningsvilkår;
- AL. der henviser til, at det er vigtigt at notere sig potentialet for ferskvandsakvakultur, landbaseret akvakultur med inddæmmet vand, integreret multitrofisk akvakultur og recirkulationsanlæg eller akvaponi i byområder med henblik på forbedring af

¹ Europa-Kommissionen (29. juni 2017): En europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens, s. 10.

fødevarer sikkerheden og udvikling af landdistrikterne;

- AM. der henviser til, at krebsdyr, bløddyr og vandplanter, f.eks. alger, også er en vigtig ressource for akvakultur;
- AN. der henviser til, at forskning og innovation har en afgørende rolle at spille med hensyn til at frigøre potentialet for bæredygtig akvakultur; der henviser til, at produktionen kan øges på bæredygtig vis ved hjælp af innovationsbaseret ekspansion, genvinding og rensning af vand, anvendelse af vedvarende energi samt energi- og ressourceeffektivitet, samtidig med at miljøpåvirkningerne mindskes og der ydes miljøtjenester;
- AO. der henviser til, at de standardprotokoller på EU-plan for videnskabelige data, som muliggør tilsyn med og forbedring af forvaltnings- og produktionsmetoderne såvel som deres miljømæssige og sundhedsmæssige virkninger, er af stor betydning;
- AP. der henviser til, at opdræt af hjemmehørende eller endemiske arter bør prioriteres for at mindske miljøbelastningen og gøre akvakulturen mere bæredygtig;
- AQ. der henviser til, at vanskelighederne ved at få adgang til kredit og en betydelig tidsafstand mellem investering og første salg (generelt tre år eller mere) risikerer at afskrække investorerne;
- AR. der henviser til, at de forfinansieringsbetingelser, som banker og finansielle institutioner tilbyder, er stadig mere stramme;
- AS. der henviser til, at procedurerne, der i de fleste tilfælde ikke er tilstrækkeligt overskuelige for brugerne, og den voldsomme mængde af dokumenter, der skal fremlægges med henblik på at opnå finansiering fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), er demotiverende for ansøgeren; der henviser til, at de ca. 1 280 mio. EUR, der er til rådighed i den nuværende programperiode (2014-2020), ikke er tilstrækkelige til at udvikle den europæiske akvakultursektor; der henviser til, at medlemsstaterne desuden har en ekstremt lav absorptionsgrad;
- AT. der henviser til, at bæredygtig akvakultur skal tage hensyn til den potentielle indvirkning på de vildtlevende fiskebestande og vandkvaliteten, men omvendt også har behov for sunde fiskebestande og fremragende vandkvalitet;
- AU. der henviser til, at de foreliggende oplysninger viser en voksende kløft på anslået 8 mio. tons mellem forbruget af fisk og skaldyr i EU og fiskerisektorens samlede fangster; der henviser til, at bæredygtig akvakultur sammen med bæredygtigt fiskeri kan bidrage til at sikre fødevarer- og ernæringsikkerhed på langt sigt, herunder fødevarerforsyning, samt vækst og beskæftigelse for EU's borgere, og dække den stigende globale efterspørgsel efter akvatiske fødevarer, under forudsætning af at de bæredygtige foderkilder anvendes til akvakulturvirksomhed, og at det undgås at ødelægge miljøet; der henviser til, at bæredygtig akvakultur således kan bidrage til det overordnede mål om at fjerne kløften mellem forbrug og produktion af fisk og skaldyr i EU;
- AV. der henviser til, at et kilo fisk af lav værdi inden for akvakultur kan omdannes til et kilo fisk af høj værdi (f.eks. i tilfældet lodde til pighvar, hvor værdien stiger fra 0,10 EUR til 7 EUR pr. kg);
- AW. der henviser til, at unge er mindre interesserede i at arbejde inden for

akvakultursektoren eller i at investere i og udvikle den, hvilket skyldes dårlig kommunikation og manglende økonomiske udsigter og stabilitet, hvilket ikke gør det attraktivt for de yngre generationer;

- AX. der henviser til, at bæredygtig akvakultur, der ejes og forvaltes af lokalsamfundet, kan være til socioøkonomisk gavn for de perifere kystområder og spille en positiv rolle i den blå økonomi;
- AY. der henviser til, at ferskvandsakvakultur tegner sig for 20 % af sektorens resultater i EU som helhed, og at EU's støtte bør svare til denne andel; der henviser til, at den forskelligartede karakter af ferskvandsakvakultur betyder, at der er behov for særlige regler og et særskilt kapitel i lovgivningen om EU's fælles fiskeripolitik;
- AZ. der henviser til, at forskning og innovation er afgørende for at opnå større bæredygtighed og konkurrenceevne for akvakultursektoren på EU-markedet;
- BA. der henviser til, at ferskvandsakvakulturprojekter også kan gennemføres med efterfølgende finansiering, og at dette ofte kræver en uforholdsmæssig stor indsats fra investorerne med det resultat, at fiskeopdrætterne i mange tilfælde ikke tør iværksætte sådanne projekter; der henviser til, at støtteintensiteten i de fleste tilfælde er utilstrækkelig;

Frigørelse af potentialet for EU's akvakultur

1. anerkender de positive virkninger, som bæredygtig akvakultur, herunder både hav- og ferskvandssektoren, generelt kan have på Unionens beskæftigelse og økonomi, hvilket forbedrer produktiviteten og livskvaliteten i kystområderne og de indre landområder; understreger behovet for at sætte gang i dens udvikling, diversificering og innovation ved at fremme højere produktionsniveauer for fisk, krebsdyr, bløddyr, alger og pighuder fra akvakultur og forbedre konkurrenceevnen for disse produkter (med henblik på forbedring af EU's akvakulturproduktion, således at den mindst når den nuværende globale vækstrate for akvakultur inden for fem år, og tilskyndelse til investeringer i mere energieffektivt og rentabelt udstyr) samt ved at øge deres forbrug og deres bidrag til EU-borgernes fødevarer- og ernæringsikkerhed; insisterer på, at dette skal ske, samtidig med at selve den måde, hvorpå de marine økosystemer fungerer, bevares, hvorved der gives mulighed for fortsat praksis med rentabel akvakultur, kommercielt fiskeri og andre bæredygtige anvendelser af havmiljøet;
2. mener, at EU er nødt til at øge sin produktion i akvakultursektoren, navnlig med henblik på at mindske presset på de naturlige fangstområder; er af den opfattelse, at fiskebaseret foder bør have en bæredygtig oprindelse og ikke bør bringe den fælles fiskeripolitiks mål om et maksimalt bæredygtigt udbytte i fare, samt at næringsstofbelastningen bør kontrolleres; fremhæver betydningen af samarbejde mellem forskere, akvakulturindustrien, foderproducenter og miljøorganisationer og -forvaltninger; understreger, at EU's akvakultur bør tage hensyn til kvalitet, bæredygtighed, fødevarerikkerhed, miljøaspekter og dyrs og menneskers sundhed og bør være et forbillede i denne henseende; bemærker med tilfredshed de nye initiativer med landbaseret akvakultur, navnlig i følsomme havområder og EU-områder med lukkede farvande, og mener, at der er brug for stærkere foranstaltninger for at gøre akvakultur til en mere effektiv, økonomisk rentabel, socialt ansvarlig og miljøvenlig sektor, som dækker en større andel af den europæiske efterspørgsel efter fisk og mindsker EU's afhængighed af import;

3. glæder sig over Kommissionens meddelelse om "Strategiske retningslinjer for en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren i EU" og dens udpegelse af områder, hvor indsatsen bør koncentreres for at frigøre potentialet i EU's akvakultur, så den sammen med det bæredygtige fiskeri kan bidrage til at udligne kløften mellem forbrug og produktion af fisk og skaldyr i EU på en miljømæssigt, socialt og økonomisk bæredygtig måde;
4. fremhæver, at ferskvandsakvakultur stadig er en utilstrækkeligt udforsket mulighed for at forbedre fødevarer sikkerheden og udvikle landdistrikterne;
5. understreger, at bæredygtig vækst skal bygge på: forudsigelighed i henseende til erhvervsinvesteringer og retssikkerhed, hvilket kan opnås ved at skabe mere effektive administrative rammer, forbedret gennemsigtighed i forvaltningen, klare, ensartede og forenklede kriterier for tildeling af tilladelser i hele EU, fælles procedurer for håndtering af sygdom og adgang til passende dyrlægebehandling, der ikke er skadelig for dyrs og menneskers sundhed, effektiv fysisk planlægning, tilgængelighed af vejledende dokumenter, udveksling af bedste praksis, støtte fra Det Rådgivende Råd for Akvakultur samt passende finansiel støtte; påpeger, at alle disse faktorer kan bidrage til bæredygtig vækst;
6. glæder sig over konklusionerne og anbefalingerne i den videnskabelige udtalelse om "Mad fra havet" fra november 2017 vedrørende udvikling og gennemførelse af hav-, fiskeri- og akvakulturpolitikkerne i de kommende år for at bidrage til at øge mængden af bæredygtige fødevarer fra havet;
7. opfordrer Kommissionen til at støtte industrien i dens bestræbelser på at reducere sin afhængighed af vilde fiskebestande til fremstilling af fiskefoder, herunder gennem øget brug af tang og andre alger;
8. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til fortsat udvikling af den nye tangakvakultursektor;
9. anerkender potentialet for, at akvakultur kan bidrage til fødevarer- og ernæringsikkerhed for EU's borgere, og behovet for en bæredygtig og sund kost, klimasmarte, dyrevelfærdsvenlige og miljømæssigt bæredygtige fødevarer systemer samt cirkularitet og ressourceeffektivitet i fødevarer systemerne, så der tilskyndes til innovation og styrkelse af lokalsamfundene;
10. gentager, at udviklingen af europæisk akvakultur skal være knyttet til de grundlæggende og vitale behov for selvforsynende, sikker, ernæringsrigtig og bæredygtig fødevarer produktion og bør placeres højere på EU's overordnede dagsorden;
11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at investere i forskning, undersøgelser og pilotprojekter vedrørende innovative, fremtidsorienterede, miljømæssigt ansvarlige metoder for akvakultur, herunder integrerede multitrofiske akvakultursystemer (IMTA), akvaponi og akvakultursystemer med recirkulation, som mindsker akvakulturanlæggenes indvirkning på levesteder, vilde dyrepopulationer og vandkvaliteten og dermed bidrager til en økosystembaseret tilgang;
12. opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig analyse og sikre en passende opfølgning vedrørende hver af anbefalingerne fra gruppen på højt niveau af videnskabelige rådgivere;

13. understreger, at enhver bæredygtig europæisk politik for akvakultur skal tage hensyn til de særlige karakteristika ved og forskellige behov og udfordringer for de forskellige former for akvakulturproduktion og udvikle skræddersyede foranstaltninger, der også tager højde for geografiske forskelle og de potentielle virkninger af klimaændringerne; opfordrer derfor Kommissionen til i den fælles fiskeripolitik efter 2020 at fastsætte særlige regler, der er skræddersyet til forholdene i hver enkelt delsektor;
14. fremhæver potentialet i ferskvandsakvakultur og landbaseret akvakultur med inddæmmet vand, integreret multitrofisk akvakultur og recirkulationsanlæg samt akvaponi i byområder; understreger, at ferskvandsakvakultur stadig udgør en utilstrækkeligt udforsket mulighed for at forbedre fødevarer sikkerheden og udvikle landdistrikterne, men at den spiller en vigtig social rolle ved at skabe beskæftigelse på landet i de fattigste områder og spiller en miljømæssig rolle ved at bevare værdifulde vådområder og levere en bred vifte af økosystemtjenester, der rækker langt ud over dens økonomiske værdi;
15. understreger betydningen af at iværksætte samordningsinstrumenter, studiegrupper og EU-aktiviteter for at fastlægge de tilfælde, hvor bløddyrproduktion bringes betydeligt i fare på grund af rovdyrsaktivitet fra guldbrasen (*Sparus aurata*), og for at finde bæredygtige og miljøvenlige løsninger;
16. anerkender akvakultursektorens potentiale og den supplerende forarbejdning og eksport af fiskevarer som en indenlandsk industri, der skaber beskæftigelse og økonomisk udbytte, navnlig i landlige kyst- og øsamfund;
17. understreger, hvor vigtigt det er, at vandrammedirektivet og havstrategirammedirektivet yder beskyttelse af områder med bløddyrproduktion, jf. det nu ophævede "bløddyrsdirektiv";
18. påpeger, at der ved mindskning af næringsstofftilførslen for at opnå en god miljøtilstand i et miljø, hvor der skal produceres makroalger eller toskallede bløddyr, skal tages hensyn til de opdrættede eller fremavlede organismers naturlige evne til at nedbryde stoffer;

Forenkling af de administrative procedurer

19. fremhæver den afgørende rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller for udviklingen af europæisk akvakultur, herunder gennemførelsen af de flerårige strategiske planer, som medlemsstaterne har fastlagt;
20. understreger, at bæredygtig vækst inden for akvakultur skal være baseret på forudsigelighed for erhvervsinvesteringer og retssikkerhed, som kan opnås gennem:
 - a) en forenkling og fremskyndelse af de administrative procedurer - mindre bureaukrati - på EU-plan og nationalt og regionalt plan og ved at gøre størst mulig brug af informations- og kommunikationsteknologier, samtidig med at det sikres, at havmiljøet ikke yderligere forringes
 - b) forbedret gennemsigtighed og god planlægning
 - c) bedre koordinering for så vidt angår de delte kompetencer mellem EU, medlemsstaterne og, hvor det er relevant, regionale og lokale myndigheder

- d) hurtige, klare og gennemsigtige tilladelsesprocedurer med tidsfrister for tildeling af godkendelser, så investorer ikke afskrækkes
 - e) nøje overvågning fra Kommissionens side af medlemsstaternes flerårige nationale strategiske planer
 - f) retningslinjer fra Kommissionens side for nationale strategiske planer med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af EU-lovgivningen (især med hensyn til miljøet og sundhedsbeskyttelse og for at sikre, at hverken økosystemer eller fiskeriet skades)
 - g) en koordineret lovgivningsramme mellem regioner og medlemsstater, der deler de samme farvande, for at sikre loyal konkurrence og effektive miljøpolitikker
 - h) tæt samarbejde mellem Kommissionen og de kompetente myndigheder (nationale, men også lokale og regionale) ved gennemførelsen af EU's lovgivning (hovedsageligt sundheds- og miljølovgivningen) samt støtte til samordning af national eller regional lovgivning, hvor det er nødvendigt
 - i) mekanismer til udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem medlemsstaterne ved hjælp af en åben metode til koordinering af nationale foranstaltninger vedrørende forretningsikkerhed, adgang til EU-farvande og -områder og forenkling af procedurerne for tildeling af tilladelser
 - j) tilstrækkelig offentlig finansiel støtte på EU-plan og på nationalt plan til bæredygtig og ansvarlig akvakulturproduktion, -innovation og -udvikling
 - k) bedre indarbejdelse af akvakultur- og fiskeridimensionen i EU's handelsaftaler;
21. foreslår, for så vidt angår det administrative system, at der hurtigst muligt etableres en kvikskranke, hvor alle beføjelser samles, således at relevante dokumenter kan indgives til ét enkelt administrativt organ; mener, at dette vil forbedre forholdet mellem slutbrugeren og forskellige niveauer i den offentlige administration;
22. foreslår, at der etableres et forenklet system eller et "fast-track"-system for tildeling af tilladelser, hvor den kompetente forvaltning giver en foreløbig tilladelse, som gør det muligt for aktører, der opfylder visse forud fastsatte kriterier, at påbegynde aktiviteterne; påpeger, at disse kriterier kunne baseres på ansøgerens tidligere virksomhed, på, at det fremlagte akvakulturprojekt er banebrydende med hensyn til innovation og/eller bæredygtighed, eller på udlægning af områder til akvakultur, hvor de anvendelser, der er uforenelige med akvakultur, er fastlagt på forhånd;

Fairness i samspillet med andre sektorer

23. understreger, at der i forbindelse med en passende fysisk planlægning bør tages hensyn til alle sektorer (holistisk tilgang), bæredygtighed og fødevarerikkerhed uden at begunstige magtfulde økonomiske sektorer på bekostning af akvakultur; understreger, at fysisk planlægning ikke nødvendigvis skal indebære adskillelse af aktiviteter på visse områder, men snarere afbalanceret kompatibilitet mellem dem, og at dette kan give fordele til alle;
24. foreslår at støtte en mere aktiv og vigtig rolle til og større inddragelse af akvakulturorganisationer og lokale aktionsgrupper inden for fiskeriet i

- beslutningsprocessen, ved hjælp af regionalisering, for at sikre den bedste tilgang for hver enkelt region;
25. påpeger, at der skal tages behørigt hensyn til akvakultursektorens interesser, og at den skal behandles retfærdigt, når den interagerer med andre sektorer, f.eks. i forbindelse med fysisk planlægning;
 26. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde fysisk planlægningskort med henblik på at identificere mulige områder, hvor akvakultur og andre aktiviteter kan eksistere side om side;
 27. påpeger, at fysisk planlægning og betingelserne for at opnå tilladelser er de mest sandsynlige årsager til den manglende vilje hos andre vigtige eller magtfulde sektorer til at dele områder;
 28. påpeger, at for at sikre lige vilkår hvad angår adgangen til marine ressourcer, bør de socioøkonomiske og miljømæssige konsekvensanalyser, som der er krav om for akvakultur, også kræves af de sektorer, akvakultur konkurrerer med, som f.eks. turisme eller råstofudvinding;
 29. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og de nationale myndigheder til at overholde EU's lovgivning om havområder og om regenerering og rensning af forurenede områder;
 30. understreger, at lovgivningen bør vedtages efter høring af alle berørte aktører på lige fod;

Tilpasning af lovgivningen til akvakultursektorens behov

31. understreger, at miljømæssig bæredygtighed skal gå hånd i hånd med social og økonomisk bæredygtighed (bæredygtig udvikling omfatter tre søjler), og at der skal tages behørigt hensyn til de nuværende og potentielle bidrag fra akvakultur til fødevareresikkerheden i EU;
32. glæder sig over bedste praksis i sektoren og over eksemplerne på godt samarbejde på basis af frivillige aftaler og andre aftaler mellem miljøforkæmpere og sektoren, herunder i Natura 2000-områder; glæder sig over de mange eksempler på, at akvakulturen har bidraget til bevaring af en god vandkvalitet; anerkender de akvatiske økosystemtjenester, der leveres af sektoren, og efterlyser incitamentter til at styrke dem; understreger, at indførelsen af yderligere juridiske komplikationer, der rammer akvakulturerhvervet, er uønsket ud fra hensyn til bæredygtighed og socioøkonomisk udvikling;
33. understreger, at EU's lovgivning i højere grad bør tilpasses realiteterne for akvakultur og dens særlige forhold og behov inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik og i sammenhæng med bl.a. EU's miljølovgivning, i overensstemmelse med målet om at opnå en god miljøtilstand for alle havområder inden 2020 og under hensyntagen til betydningen af kvinders og unges beskæftigelse i sektoren;
34. understreger, at der, når gennemførelsen af EU's lovgivning er problematisk eller inkonsekvent, bør udstedes retningslinjer for fortolkningen heraf og for bedste praksis;
35. gentager, at sektoren i højere grad bør inddrages i beslutningsprocessen;

36. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forbedre akvakulturproduktionens begrænsede bidrag til den indenlandske efterspørgsel efter fisk, der anslås til 10 %, og vende tendensen til, at mere end halvdelen af efterspørgsel i EU efter fisk kommer fra importerede produkter;

Forbedring af konkurrenceevnen for EU's akvakultur inden for og uden for vores grænser

37. opfordrer til, at der stilles krav om, at importerede akvakulturprodukter opfylder de samme miljø-, fødevarer- og sociale og arbejdsmarkedsmæssige standarder og respekt for menneskerettighederne, som EU-producenter skal opfylde, og beklager, at der stadig ikke er lige vilkår på dette område, og at farlige konkurrencefordrejninger er et alvorligt problem for erhvervsdrivende i EU;
38. fremhæver den aktuelle situation for de europæiske dambrugere, da de kæmper med betydelige tab, der berører hele bestande, på grund af rovdyr som oddere, hejrer og skarv; understreger, at disse rovdyr også dræber yngel af sandart og karpe og dermed i betydelig grad begrænser opdræt og reproduktion af ferskvandsfisk; opfordrer derfor medlemsstaterne til at anvende de eksisterende undtagelsesbestemmelser for så vidt angår hejrer og skarv og opfordrer Kommissionen til at foretage en revision af odderens bevaringsstatus og give tilladelse til at fjerne og kontrollere disse rovdyr, hvor det er nødvendigt;
39. opfordrer til mere og bedre oprindelses- og grænsekontrol for importerede produkter og - på internt plan - til foranstaltninger til bekæmpelse af ulovligt eller "skjult" akvakultur, der påvirker udviklingen af sektoren internt;
40. påpeger, at EU bør eksportere sine bæredygtighedsstandarder og -knowhow; mener, at dette navnlig er relevant i forhold til naboregioner, der producerer arter, som svarer til dem, der produceres i EU, og navnlig tredjelande, som EU deler farvande med;
41. opfordrer Kommissionen til at sikre, at handelsaftaler, der omfatter præferentielt markedsadgang for tredjelande, gør denne markedsadgang betinget af respekt for bæredygtighed og dyrevelfærdsstandarder svarende til dem, der gælder i EU;
42. opfordrer Kommissionen til som led i EU's politik for samarbejde med udviklingslande at sponsorere støtte- og uddannelsesforanstaltninger, som har til mål at bidrage til at fremme bæredygtig akvakultur og lede bevidstheden hos akvakulturproducenterne i disse lande i retning af en politik for kvalitet og højere produktionsstandarder, navnlig for så vidt angår miljø, hygiejne samt sociale standarder;
43. opfordrer indtrængende til, at der tages skridt til at fremme EU-investeringer i akvakulturprojekter i tredjelande;
44. opfordrer Kommissionen til fortsat at sikre, at EU's importregler overholdes, herunder for så vidt angår at sikre, at dambrugsmetoder i eksporterende tredjelande er i overensstemmelse med miljømæssige, hygiejniske og sociale standarder, således at der sikres lige konkurrencevilkår på internationalt plan; mener samtidig, at resultaterne af overvågningen af fremgangsmåderne inden for akvakultur i tredjelande bør have afgørende indflydelse på fornyelsen af tilladelsen til eksport af produkter til EU;
45. anmoder Kommissionen om at vurdere virkningerne af brexit på akvakultur;

Forbedring af forbrugeroplysninger

46. insisterer på fuldstændig og komplet gennemførelse af EU-lovgivningen om mærkning og forbrugeroplysning, både på fiskemarkeder og i hotel-, restaurant- og cateringsektoren (HORECA); mener, at dette er vigtigt for alle fiskevarer (og ikke kun akvakulturprodukter), både de importerede og dem, der er produceret i EU; mener, at kontrolforordningen bør tilpasses og styrkes med henblik herpå;
47. opfordrer til, at der indføres et specifikt mærke til genkendelse af produkter fra bæredygtig akvakultur i EU og understreger behovet for gennemsigtighed for forbrugerne, også i forbindelse med akvakulturprodukter importeret fra tredjelande, ved at styrke sporbarhed;

Sikring af dyrevelfærd

48. er af den opfattelse, at strategien om slagtning bør indeholde forslag til at sikre processer til udvikling af effektive parametre til humane metoder til aflivning af fisk i overensstemmelse med OIE's og EFSA's retningslinjer og til at sikre, at det udstyr, der anvendes til aflivning af fisk, fungerer i overensstemmelse med disse parametre, og at en effektiv human aflivning af opdrættede fisk gennemføres, vurderes, evalueres og certificeres i hele EU;

Tilgængelighed af veterinærlægemidler

49. påpeger, at der er behov for en bedre tilpasning af EU's veterinære lovgivning til akvakultursektorens virkelighed og behov under hensyntagen til forskellige arter og driftsmæssige forskelle;
50. understreger, at der er behov for et egentligt fælles EU-marked for vacciner og andre veterinærlægemidler, der beskytter dyrs og menneskers sundhed, navnlig til "mindre" arter;
51. bemærker, at de relativt højere omkostninger forbundet med diagnosticering, antimikrobielle alternativer og vaccination i forhold til almindeligt anvendte antibiotika desværre udgør en hindring for at opnå øget anvendelse af vaccination og en øget vaccinationsrate, hvilket tilstræbes i handlingsplanen¹; glæder sig over, at Kommissionen i handlingsplanen bebuder incitament til at øge anvendelsen af diagnosticering, antimikrobielle alternativer og vaccination²;
52. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fastsætte en forpligtelse til at give oplysninger om anvendelsen af vacciner og antibiotika i akvakultur i betragtning af de mulige risici for menneskets sundhed og for økosystemet;
53. mener, at Kommissionen og medlemsstaterne bør udtænke praktiske incitament og tiltag, herunder en forbedret gennemførelse af, og om nødvendigt ændringsforslag til, direktiv 2006/88/EF, for at fremme en integreret tilgang i hele kæden til antimikrobiel resistens og øge anvendelsen af alternativer til antimikrobielle stoffer, af diagnosticering og af vacciner i akvakultur og derved forebygge, kontrollere og udrydde sygdomme og antibiotikaresistens hos akvatiske dyr på en omkostningseffektiv måde og maksimere overlevelse, vækst og produktionseffektivitet for akvatiske dyr;
54. understreger behovet for at fremme videnskabelig forskning i europæiske og nationale

¹ "A European One Health Action Plan against antimicrobial resistance (AMR)", s. 15.

² Ibid, s. 12.

programmer for skaldyrs og fisks sundhed og udvikle nye veterinærlægemidler til akvatiske arter;

55. bemærker i denne forbindelse, at antibiotikaresistens er et alvorligt problem i human- og veterinærmedicin, og opfordrer Kommissionen til at begrænse brugen af antibiotika til situationer, hvor der er en risiko for en epidemisk sygdom i akvakulturanlægget og ikke blot som en forebyggende foranstaltning, og til at vurdere deres indvirkning på risikoen for overførsel af resistens til forbrugerne;

Bedre oplysningskampagner og kommunikation

56. påpeger, at der er behov for bedre oplysningskampagner og kommunikation på EU-plan om fordelene ved akvakultur og forbrug af fisk;
57. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til omfattende og langvarige generiske EU-kampagner, der forklarer bæredygtigheden af EU's akvakulturprodukter og fokuserer på deres høje kvalitet, dyrevelfærd og miljøstandarder i forhold til produkter, der importeres fra tredjelande, som i tilfældet med "Farmed in the EU"-mærket;
58. understreger behovet for at tilskynde til og finansiere oplysningskampagner for regionale kvalitetsordninger, der er omfattet af forordning (EU) nr. 1151/2012, såsom beskyttede oprindelsesbetegnelser; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at iværksætte en oplysningskampagne i hele EU, der retter sig mod forbrugere og virksomheder, om akvakultur i almindelighed og navnlig om forskellene mellem de strenge og omfattende standarder på det europæiske marked og de lavere standarder, der gælder for importerede produkter fra tredjelande, og gerne med særligt fokus på de problemer, det har skabt for fødevarerens sikkerhed og folkesundheden, at der er blevet indført særligt resistente mikroorganismer og antimikrobiel resistens til Unionen; understreger værdien af EU's lovgivning om opdrættede fisks velfærd i forbindelse med opdræt, transport og aflivning med hensyn til at opfylde forbrugernes forventninger samt af at reklamere for den produktkvalitet, der er sikret ved EU's standarder, i sammenligning med importerede produkter fra tredjelande;
59. opfordrer Kommissionen til at afsætte et passende beløb fra EU's reklamebudget til at gøre reklame for fisk og fiskeriprodukter og akvakulturprodukter; mener, at der bør iværksættes en omfattende markedsføringskampagne baseret på fælles principper, og som omfatter alle medlemsstater og iværksættes som en kollektiv foranstaltning og med 80-100 % støtteintensitet, med henblik på at øge borgernes bevidsthed om og accept af EU's akvakulturprodukter;
60. støtter FARNET-netværkets lokale akvakultur-fiskeriaktionsgrupper i at fremme deres aktiviteter på lokalt, nationalt og europæisk plan;

Støtte til forskning og innovation

61. påpeger, at EHFF, som afsætter 1,2 mia. EUR til bæredygtig udvikling af EU's akvakultur, og andre finansieringskilder, såsom Horisont 2020, giver mulighed for innovation;
62. påpeger betydningen af lokale aktionsgrupper inden for fiskeriet, der bidrager til udviklingen af fiskeri og akvakultur i bestemte områder ved at styrke de lokale fiskeressourcer og tilskynde til innovation og diversificering inden for fiskeri og akvakultur;

63. opfordrer Kommissionen til at støtte forskning i bekæmpelse af ostreid herpesvirus;
64. er bekymret over den virkning, som visse invasive ikkehjemmehørende arter har på europæisk akvakultur; fremhæver betydningen af en videnskabeligt baseret, effektiv og forholdsmæssig gennemførelse af forordning (EU) nr. 1143/2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter for at beskytte både akvakultursektoren i EU og hjemmehørende arter og økosystemer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte forskning og innovation med henblik på at bekæmpe de mest problematiske invasive ikkehjemmehørende arter;
65. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte kampen mod de japanske østersborer;
66. understreger, at Horisont 2020 og det niende rammeprogram (RP9) fortsat bør støtte forskningsaktiviteter inden for akvakultur, som forbedrer sektorens konkurrenceevne og leverer løsninger på de spørgsmål, der blev fremhævet på Kommissionens "FOOD2030"-konference i 2016 samt i udtalelsen fra gruppen på højt niveau af videnskabelige rådgivere, "Food from the Oceans";
67. mener, at Kommissionen bør rådføre sig med den europæiske teknologi- og innovationsplatform og Det Rådgivende Råd for Akvakultur med hensyn til prioriterede emner, som skal inddrages i de nationale strategiske planer;
68. opfordrer indtrængende til, at der foretages investeringer i forskning, undersøgelser og pilotprojekter vedrørende akvakulturpraksisser baseret på økosystemet, navnlig for regioner i den yderste periferi og regioner med demografiske ulemper;
69. påpeger, at samarbejdet mellem det videnskabelige samfund på den ene side og akvakulturproducenter og andre aktører - både opstrøms og nedstrøms - på den anden side bør styrkes;
70. anmoder om, at der på grundlag af de bedste videnskabelige henstillinger etableres standardprotokoller på EU-plan for indsamling af data med henblik på at kontrollere og forbedre akvakulturforvaltning og -produktionsmetoder og de sociale, sundhedsmæssige, økonomiske og miljømæssige indvirkninger af sådanne produktionsmetoder for både havbrug og dambrug;
71. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme innovative og miljøvenlige teknologier inden for akvakultur, som f.eks. akvaponi, med henblik på at fremstille fødevarer på en bæredygtig og ressourceeffektiv måde og undgå negative virkninger på miljøet;
72. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at videreudvikle tangdyrkning, som er en sektor med økologisk og økonomisk værdi, hvor der tages behørigt hensyn til social og miljømæssige bæredygtighed;

Tilskyndelse til uddannelse og beskæftigelse

73. opfordrer medlemsstaterne til, når det er fordelagtigt med bistand fra Kommissionen, at sikre, at der findes relevant erhvervsuddannelse inden for akvakultur og noterer sig muligheden for at omskole erhvervsfiskere til alternative metoder til forvaltning af vandmiljøer og dermed desuden bidrage til at skabe arbejdspladser for kvinder og unge i land- og kystområderne og i regioner i den yderste periferi, på øer og generelt i

regioner, der i vidt omfang er afhængige af fiskeri- og akvakulturaktiviteter;

Øge bæredygtigheden af EU's akvakultursektor

74. fremhæver den vigtige rolle, som kvinder spiller i akvakultursektoren, og behovet for at tilpasse lovgivningen til denne realitet samt behovet for at tage behørigt hensyn til de øvrige aktiviteter, der er knyttet til akvakultur, som har udviklet sig, bl.a. fiskegarnsvæveri og pakkeriarbejde;
75. bemærker, at innovative systemer, hvis formål er opdræt af fisk så tæt som muligt men i overensstemmelse med økosystemet, og som anvender naturligt foder, har hidtil ikke haft en tilstrækkelig tilstedeværelse på det europæiske marked; opfordrer til, at rammevilkårene for sådanne systemer forbedres;
76. mener, at det er nødvendigt at foretage investeringer for at udnytte potentialet og sikre bæredygtigheden i akvakultursektoren og for beskyttelsen af miljøet og leveringen af offentlige goder, og opfordrer derfor til at øge bevillingerne til forskning, innovation og kvalitetsorienterede projekter om bæredygtig produktion; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at forenkle og mindske den bureaukratiske byrde for akvakultursektoren, herunder for dambrugere;
77. understreger, at fremme af samarbejdet mellem forskning og innovation inden for akvakultursektoren og specifikke universitetsprogrammer vil bibringe nye idéer til og stimulere interessen for denne økonomiske sektor;

Sikring af tilstrækkelig finansiering gennem EHFF og andre strukturfonde

78. glæder sig over, at fremme af en bæredygtig og konkurrencedygtig akvakultur er blandt EHFF's prioriteter; udtrykker imidlertid bekymring over, at forgængeren, Den Europæiske Fiskerifond (EFF), i henhold til konklusionerne af den undersøgelse, der blev offentliggjort i 2014 af Den Europæiske Revisionsret, ikke støttede den bæredygtige udvikling af akvakultur effektivt; bemærker, at støtteforanstaltningerne på europæisk plan blev anset for at være dårligt udformet og overvåget og for ikke at have udgjort en tilstrækkeligt klar ramme for udvikling af akvakultur; bemærker endvidere, at støtteforanstaltningerne på nationalt plan hverken blev korrekt udformet eller gennemført, at de nationale strategiplaner og operationelle programmer ikke udgjorde et tilstrækkeligt klart grundlag for fremme af akvakultur, og at situationen reelt set ikke er blevet forbedret af EHFF's støtte;
79. påpeger, at uddannelse og god kommunikation vil tiltrække unge til denne sektor, sikre dens fremtid og dens konkurrenceevne og bringe ny teknologi og innovation ind i udviklingen heraf;
80. opfordrer Kommissionen, Parlamentet og Rådet til at øge støtteintensiteten for investeringsstøtte til ferskvandsakvakultur til 75 % i fiskeripolitikken efter 2020 med henblik på at øge viljen til at investere og yde meget nødvendig hjælp til akvakulturbrugere; opfordrer desuden Kommissionen til sammen med Den Europæiske Investeringsbank at udarbejde en rentestøtteordning på EU-plan til investering i akvakultur og finansiering af likvide aktiver;
81. foreslår endvidere at øge den fremtidige EU-støtte til akvakulturrelateret forskning, udvikling og innovation, navnlig med hensyn til områder, der berører den økonomiske bæredygtighed og den internationale konkurrenceevne, som f.eks. energi- og

ressourceeffektivitet, finansiering af udvikling af biologiske materialer, der reducerer presset på miljøet og giver bedre miljømæssige tjenester, osv.;

82. bemærker, at forsinkelsen i vedtagelsen af EHFF-forordningen og i godkendelsen af medlemsstaternes operationelle programmer betød, at aktørerne ikke reelt var i stand til at begynde at udnytte EHFF-midlerne før tidligst i slutningen af 2016, dvs. med en forsinkelse på næsten tre år;
83. opfordrer til en forenkling for så vidt angår procedurerne og de dokumenter, der skal forelægges for at opnå støtte fra EHFF;
84. opfordrer til at alle ordninger, der forhindrer fremme af akvakultur, herunder gennem EU's øvrige finansielle instrumenter (såsom EFRU), revurderet for så vidt angår tilskud;
85. opfordrer Kommissionen til at gøre en yderligere indsats og yde den supplerende bistand, der er nødvendig for at give brugerne af EHFF adgang til finansiering;
86. understreger, at der er behov for stærkere støtte til producent- og brancheorganisationerne, således at de kan blive til søjler af den fælles markedsordning;

Harmonisk symbiose med fiskeri

87. påpeger, at der ikke bør være et modsætningsforhold mellem fiskeri og akvakultur, og at begge sektorer sagtens kan forenes og supplere hinanden, navnlig i kystområder eller på øer, der er stærkt afhængige af disse aktiviteter, og hvor der drives ikkeindustrielt fiskeri; opfordrer derfor til at udvikle offshore akvakulturanlæg yderligere;
88. understreger, at akvakultur i havområder er forenelig med og et supplement til kystfiskeri i regionerne i den yderste periferi, og opfordrer Kommissionen til at støtte udviklingen af opdræt og forædlingsteknikker i de varme farvande i tropiske og subtropiske områder; opfordrer Kommissionen til at fremhæve den rolle, som kvinder spiller i forbindelse med ikke-industrielt kystfiskeri og alle dertil knyttede aktiviteter;
89. opfordrer Kommissionen til at afsætte flere midler til miljøvenlige produktionsmetoder inden for akvakultur såsom lukkede indeslutningssystemer for akvakultur i havet og landbaserede recirkulationssystemer med henblik på at reducere de negative virkninger af akvakultur på habitater, vilde fiskebestande og vandkvaliteten;
90. bekræfter de synspunkter, det gav udtryk for i sin beslutning om vedtagelse af en europæisk forvaltningsplan for skarver, og erindrer om, at begrænsning af de skader, som skarver og andre rovfugle forvolder på akvakulturbrug, spiller en stor rolle for produktionsomkostningerne og dermed for sektorens overlevelse og konkurrenceevne; opfordrer medlemsstaterne til at anvende de eksisterende undtagelser for hejrer og skarver og Kommissionen til at gøre status over odderens bevaringsstatus;
91. opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til kraftigt at skære ned på bestandene af skarver ved hjælp af alle metoder, således at bestanden af skarver på den ene side sikres, at der på den anden side ikke skabes nogen trusler mod andre arter, og at skader på de pågældende akvakulturer afværges;

92. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.